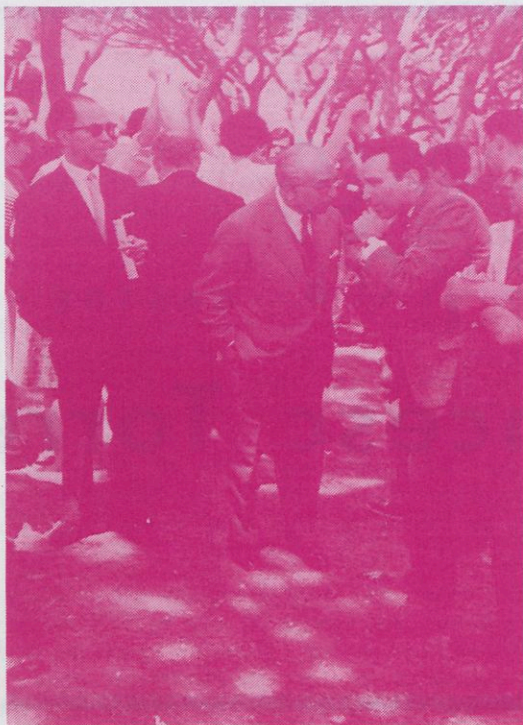

Tres compositors
costabravencs:

Ll. Lloansí,
D. Moner
i Ll. Albert

Agustí Calvet «Gaziel» afirmà (1): «Un dia, trobant-se Agulló encimbellat a l'ermita de Sant Elm, a Sant Feliu, amb una colla d'amics que hi contemplaven l'admirable panorama de la costa, fins al cap de Tossa, se li acudí de batejar-la amb aquest apel·latiu: Costa Brava». A l'esmentada ermita santfeliuena molts de nosaltres hem tingut oportunitat de llegir aquella inscripció que recorda l'esdeveniment: «Des d'aquesta trona de Sant Elm Ferran Agulló intuï la idea de batejar la Costa Brava».

De fet, però, existeix un poema de mossèn Miquel Costa i Llobera titulat «Costa brava de Mallorca» anterior al descobriment de Ferran Agulló. El poema en qüestió data del 1903 i hom calcula que Ferran Agulló batejà la Costa Brava vers l'any 1908.

En el diari «La Veu de Catalunya» (10-6-1908) Agulló publicà una crònica que feia referència a una excursió a Mallorca: «Mallorca és un immens carro de guerra grec que té per pitral la **costa brava**, tirat per monstres apocalíptics que avancen cap al mar...». El nom costa brava dedicat específicament al litoral de les comarques gironines no aparegué en lletres de motllo i en un article signat per Agulló fins el mes de setembre d'aquell mateix any (12-9-1908).

Ha estat també força divulgada la història (2) segons la qual el mateix Ferran Agulló pronuncià per primera vegada aquests mots màgics a l'hora dels postres d'un gran àpat celebrat a «El Paradís», al Port de Ses Orats (Fornells).

- (1) Agustí Calvet «Gaziel». Obres Completes. Sant Feliu de la Costa Brava. Biblioteca Perenne, vol. 25. Editorial Selecta. Barcelona - 1970.
- (2) Josep Pla «Costa Brava». Ed. Destino. Barcelona - 1965.